Překládaný úryvek z dosud nepřeložené knihy Concerto à la mémoire d’un ange (např. Koncert Památce
anděla)

Jeho pohybový terapeut Sunil, obrovský tlusťoch, bývalý šampion v judu, tleskl, a přerušil tak jeho
zkoumání.

„Jste na řadě, pane.“

O chvíli později už se Axelovu naolejovanému tělu dostávalo pravidelné péče, již jeho rehabilitace
vyžadovala. Pod lehátko s otvorem na ústa a nos si rozložil leták, který se polohlasným broukáním
učil nazpaměť.

„Vypadá to, že máte lepší náladu než obvykle, pane Langu.“

„Co je tomu kreténovi do toho?“ hudroval Axel. „Moje nálada, dneska lepší nebo minule horší, ho
nemá co zajímat. Je masér, ne psycholog, blbec jeden!“

O pět minut později si Axel zase broukal, a tak k němu bývalý judista pocítil jisté sympatie a
pomyslel si, že by se snad jeho pacient rád podělil o své pocity. Dovolil si tedy znovu se jej
optat: „Co vám dělá radost, pane Langu?“

„Slibná naděje. Přísahal jsem si, že až vydělám první milion, splním si za něj sen. Svůj sen.“

„Vážně? Tak to vám gratuluji, pane. Tedy, k tomu milionu.“

„Au, to bolí, vy blbče.“

„Promiňte. A jaký že je to sen, pane?“

„Odjet do Francie.“

„Tak tomu rozumím…“

KOMENTÁŘ

Nacházíme se v ordinaci kinezioterapeuta Sunila, jehož pacientem je Axel. Sunil je bodrý, milý,
bývalý judista. Nevíme, proč se chová tak příjemně, rozhodně je ale na Axela hodný. Ten je k němu
naopak velice neomalený až zlý. Ani pro toto chování neznáme důvod, možná Axela rozčiluje, že vůbec
na terapie musí chodit (to, že musí, by zřejmě šlo usoudit z věty „…que réclamait sa
rééducation.“).

Sunil se snaží o přátelský hovor během terapie, Axel by byl raději mlčel, a četl si svůj
„dépliant“, který si rozložil na zemi pod otvorem v lehátku, a který možná našel, když seděl
v čekárně (to je čistá spekulace, v textu se to nijak neuvádí, ale vzhledem ke kontextu by to tak
klidně mohlo být).

Hovoří spolu o Axelově náladě (Sunil usuzuje, že je asi lepší, než obvykle, protože si Axel při
čtení té brožury brouká), a také o jeho snu. V originále Axel říká, že jeho snem je vydělat
„miliardu" a odcestovat za ty peníze do Francie. Podle mého názoru bychom v češtině spíše o
takovémto snu řekli „vydělat milion". Nejde totiž podle mě o konkrétní finanční obnos, ale zkrátka
mít hodně až neomezeně peněz na plnění jistého snu. Navíc se ve Francii a v České republice neplatí
stejnou měnou, a také se jedná o literární text, proto si myslím, že je adekvátní dopustit se
takovéto modulace. NAVÍC JE TO V ASII. MOŽNÁ VYDĚLÁVÁ V MILIARDÁCH, ZATÍM TEDY OPATRNĚJI

Podobně jsem se uchýlila k posunu výrazu „psychiatre" na „psycholog", protože se mi to zdá do
daného kontextu vhodnější (Axela rozčiluje, že si s ním chce Sunil povídat, pojem psychiatr by
podle mě spíše evokoval, že jej chce Sunil nějakým způsobem vědecky zkoumat). MŮŽE BÝT

DOBRÉ, NĚKTERÝM MÍSTŮM BY ASI POMOHLO TOLIK NEDOMÝŠLET, P2, P5, P6, P8
JINDE HEZKÉ FORMULACE – P3

CELKOVĚ C

Anna Petráková, 450279